

 UMETNIKI
ZA
KARITAS

SINJI VRH
16. – 19. avgust 2022

 Karitas
Slovenska karitas Kopce

SINJI VRH
16. – 19. AVGUST 2022

Katalog je izdala: Škofijska karitas Koper, Ajdovščina, Vipavska cesta 11

Voditeljica projekta: Jožica Ličen

Koordinatorica projekta: Marjana Plesničar Jezeršek

Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj Šajn

Fotografije in strokovna podpora: Lucijan Bratuš

Oblikovanje in strokovna podpora: Silva Karim

Ostali strokovni sodelavci: Jože Bartolj, Azad Karim, Igor Zimic

Tisk: Tiskarna Janežič, Nova Gorica

November 2022

SKUPAJ V ISTEM ČOLNU

Darovi za likovna dela bodo namenjeni pomoči socialno ogroženim družinam.

SKUPAJ V ISTEM ČOLNU

Navedeno geslo nam kliče v spomin zlasti tri barke, ki so v zgodovini izvoljenega ljudstva najbolj znane: Noetova barka in Jonova barka ter Pavlova barka.

Noetova barka je bila kar precej velika: 300 komolcev dolga, 50 komolcev široka, 30 komolcev visoka (komolec je približno pol metra) in je imela tri nadstropja. Dolžina in širina sta bili v razmerju približno 6:1. Sodobne križarke pa so še približno dvakrat daljše in dvakrat širše. Na Noetovi barki se je rešilo, kakor vemo, osem ljudi (1 Pt 3,20). Noetova barka torej dokazuje, da ena družina lahko reši vse človeštvo.

Podjetje v ameriški državi Kentucky je približno v letu dni in pol (2015-2017) zgradilo Noetovo barko po merah v 1 Mz 6,14-16. Noetova barka naj bi pristala na gori Ararat (1 Mz 8,4), sveti gori Turkov in Armencev, ki je visoka 5.137 m. Številni pustolovci so na Araratu iskali ostanke Noetove barke, stroka pa je dokazala, da so 'rebra' ladje v resnici strjena lava ognjenika.

Tudi Jonova barka je zelo verjetno bila grajena približno v enakem razmerju 6:1, samo da je dejansko seveda bila veliko manjša, verjetno okrog 40 x 7 x 4 m (Fram, ladja pomorščaka Amundsena, meri 39 x 11 x 4,8 m. V času preroka Jona, sedmo stoletje pred Kristusom, so Sredozemsko morje obvladovali zlasti Feničani, ki so bili znani pomorščaki (Ezk 27-28), medtem ko so Izraelci morje imeli za pošast, ki se jo je treba bati in se ji izogibati. Tudi Grki, veliki morjeplovci, so imeli pregovor, da je kopno vredno zaupanja, morje pa nikoli! Na Jonovi barki so po razlagi rabina Rašija bili navzoči predstavniki vseh tedaj znanih narodov, to je sedemdeset mornarjev. Tudi Jonova barka torej nekako dokazuje, kako en človek lahko pogubi ali reši vse človeštvo (Jon 1,14-15). Obe barki, Noetova in Jonova, sta omenjeni tudi v evangelijih: Mt 12,40; 24,37; Lk 11,30; 17,26.

Apostol Pavel je iz Cezareje do Rima priplul s tremi ladjami: Cezareja-Mira, Mira-Malta, Malta-Puteole. Najbolj znana je druga ladja iz matične luke Aleksandrije (Apd 27,6), ki je plula v Italijo in doživela brodolom na Malti, še pred tem pa je Pavel potnikom povedal, kar mu je Gospod sporočil po angelu: 'Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš priti. In glej, Bog ti je podaril vse, kar se jih pelje s teboj!' (Apd 27,24). Na Pavlovi barki je bilo vkrcanih dvesto šestinsedemdeset potnikov. Tako tudi Pavlova barka dokazuje, kako en človek lahko reši ali pogubi celo barko.

Psalmist opisuje morjeplovce in pripoveduje: 'Tisti, ki so šli na morje z ladjami, da bi trgovali na velikih vodah, ti so videli Gospodova dela, njegove čudeže na morju. Rekel je in zbudil silen vihar, ki je visoko dvigal morske valove. Vzpenjali so se do neba, se pogrezali v brezna. Njihova duša je v ujmi obupavala, opotekali so se in omahovali kakor pijani, vsa njihova spretnost je bila izčrpana. Vpili so h Gospodu v svojih stiskah in rešil jih je iz njihovih nadlog. Vihar je umiril v milo šumljanje in utihnili so morski valovi. Veselili so se, da so se umirili, in vodil jih je v zaželeno pristanišče' (Ps 107,23-30).

Poučna zgodba pripoveduje o barki, na kateri je eden od potnikov pod svojim sedežem začel vrtati luknjo. Ko so ga sopotniki poskušali odvrniti od njegovega početja, se je branil, češ, kaj vam mar, saj vrtam luknjo pod svojim sedežem! To je res, so mu odgovorili, da vrtaš luknjo pod svojim sedežem, ampak potonil pa ne boš samo ti, potonili bomo vsi! – V prenesenem pomenu pa to velja tudi na kopnem: Skupaj smo v istem čolnu! –

Koprski škof Jurij Bizjak

Že skoraj tri desetletja so avgustovski dnevi na Sinjem vrhu rezervirani za mednarodno likovno kolonijo Umetniki za karitas, ki združuje umetnost z dobrotelno noto. Ponosen sem, da je naša občina vsakoletna gostiteljica tako odmevne kolonije, ki umetnike združuje v navdihujočem okolju in ime naše občine ponaša daleč izven njenih meja. Prepričan sem, da bo vaš sloves, obdan z dobrotelnostjo, še dolgo zgled v naši skupnosti – kako se lahko s povezovanjem za dober namen doseže mnogo. Kako lahko le ena umetniška iskrica nariše mnogo nasmehov in olajša vsakdan tistih, ki se znajdejo v takšnih ali drugačnih življenjskih preizkušnjah. Ustvarjalci projekta Umetniki za karitas v naši skupnosti zagotovo najdete tisto, kar iščete – navdih za vaše stvaritve, s katerim ustvarjate vse tisto, kar je presežno, kar nas povezuje in združuje – skupaj v istem čolnu, kot se glasi geslo letošnje 28. mednarodne likovne akademije.

Čestitke in ustvarjalno tudi v prihodnje!

Tadej Beočanin, župan Občine Ajdovščina

Lepo pozdravljeni ljubitelji lepega in dobrega. Že 28 let govorim, da je v kontekstu gibanja Umetniki za karitas, zapisana beseda »karitas« z malo začetnico, saj umetniki ne ustvarjajo za organizacijo, marveč iz ljubezni do bližnjega, kar ta besedica v naši veri tudi pomeni (Deus caritas est – Bog je ljubezen). Sodelavci Karitas smo samo posredniki med umetniki in pomoči potrebnimi, zato hvala lepa vsem, ki v tem projektu sodelujete s svojim talentom, pridnimi rokami, nesebičnim srcem in darom za umetnine.

Skozi vse leto se prepletata umetnost in dobrotelnost, tako v koloniji na Sinjem vrhu, kot s potovanjem razstav, ob pomoči ljudi, ki z veseljem darujejo svoje moči in znanje. Letošnje geslo »Skupaj v istem čolnu« je dovolj zgovorno v kolikor prisedemo v ta čoln in držimo skupaj tudi takrat, ko je morje razburkano. Na palubi našega čolna je umetnost, dobrotelnost, pa tudi stiske družin, otrok, osamljenih, revnih, bolnih, invalidov, ostarelih, kot tudi ljudi, ki so bili prisiljeni zapustiti svoj dom. Dovolj močno sporočilo, saj bomo le na ta način tudi mi soustvarjalci boljšega in lepšega sveta. Bog lonaj in hvala lepa; naj mirno pluje naša skupna barka.

Jožica Ličen, voditeljica projekta Umetniki za karitas

DOGAJANJE OB 28. KOLONIJI UMETNIKI ZA KARITAS NA SINJEM VRHU

Tudi letos se je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino odvila likovna kolonija Umetniki za Karitas, tokrat že 28. zapovrstjo. Med udeležence je bilo s strani strokovnega sveta kolonije izbranih kar 9 novih imen ter 1, ki smo ga spoznali že v preteklih kolonijah: **ALDA GRUDINA, ANA MARAŽ, MATJAŽ MAUSER, ŽIGA OKORN, MIHA PERČIČ, BLAŽ ROSA, JASMINA ROJC, ADEL SEYOUN, ANDREJA SRNA** in **METKA VOVK MAUSER**.

Za strokovno spremljanje je kot vsa leta doslej poskrbela **Anamarija Stibilj Šajn**, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka, kot strokovni sodelavci pa so bili v veliko pomoč še **Lucijan Bratuš, Igor Zimic, Azad Karim** in **Silva Karim**. Kot vsa pretekla leta, nas je na Sinjem vrhu toplo sprejela **družina Vidmar**.

O tem, da smo vsi v istem čolnu je v letu začetka epidemije koronavirusa govoril papež Frančišek, ko nas je želel vse skupaj spodbuditi, opogumiti, da bomo zmogli tudi preko te preizkušnje, če bomo le veslali skupaj. Torej, če bomo drug z drugim sodelovali, drug drugega poslušali, drug drugemu pomagali. Epidemiji so se v zadnjem času pridružile nove preizkušnje, ki še poglobljajo stiske tistih, ki jim je že tako hudo. Vojna v Ukrajini, dvig cen življenjskih potrebščin, naravne nesreče. Kot sodelavci Karitas, se vsakodnevno srečujemo z osebami, ki same ne zmorejo več in se čutimo poklicani, da jim prisluhnemo, da jih dvignemo iz razburkanih valov in skupaj z njimi plujemo naprej. Zato smo hvaležni vsakemu od letošnjih udeležencev kolonije, ki so začutili podobno in se odločili, da bodo prispevali svoj talent in svoj čas ter na ta način prispevali k pomoči družinam v stiski.

Kolonija je imela poleg ustvarjanja še nekaj dodatnega programa. V torek je v cerkvi Angelov varuhov na Otlici predsednik Vipavske območne karitas, **g. Tomaž Kodrič**, ob somaševanju domačega župnika **g. Petra Černigoja** in ravnateljja ŠKK **g. Tihomirja Busije**, daroval sveto mašo za zdravje in blagoslov tistih, ki so doslej darovali svoj čas in svoj talent za kolonijo in za njihove družine. Sreda je bila dan za medijske predstavitve, četrtek pa dan za srečanje z likovno kolonijo, ki letos prvič ni bil namenjen ustvarjanju temveč druženju umetnikov ter vseh ljubiteljev umetnosti in dobrodelnosti med sabo. Kljub temu, je kar nekaj ustvarjalcev na Sinji vrh prineslo svoja dela ter jih darovalo za namen pomoči družinam v stiski.

Na kulturnem programu, ki je sledil, so se nam s kratkim skečem na temo skupnega čolna predstavili učenci osnovne šole Otlica pod vodstvom ge. Ivica Vidmar, v imenu Občine Ajdovščina nas je nagovoril namestnik župana **g. Ivan Krašna**, glasbeno noto pa je dodal ljudski pevec **Luka Ovsec**, ki je navdušil s svojim nastopom. Umetnikom se je zahvalil koprski škof **dr. Jurij Bizjak**, ki je povedal tudi nekaj besed o svetopisemskih barkah, strokovno pa je udeležence in njihova dela predstavila likovna kritičarka **ga. Anamarija Stibilj Šajn**.

Prireditev je imela letos še en poseben namen in sicer se je na ta dan zaključila akcija »Dvigalo za Jožico«, s katero je Škofijska karitas Koper zbirala sredstva za nakup montažnega dvigala za Jožico Ličen, »mamo in srce« projekta Umetniki za Karitas, ki je lani hudo zbolela in pristala na invalidskem vozičku. V akciji je bilo zbranih prek 55.000 EUR, od katerih bo slabih 20.000 namenjenih za nakup in postavitve dvigala, preostanek pa bo namenjen invalidom in ljudem v preizkušnji v koprski škofiji. Besedo je na tem mestu dobila tudi **ga. Jožica Ličen** sama, ki je izrazila iskreno hvaležnost vsakemu, ki je daroval v ta namen ter veselje, da je po letu dni premora lahko ponovno na Sinjem vrhu, v družbi umetnikov ter vseh ostalih prijateljev umetnosti in dobrodelnosti.

Prisrčno vabljeni, da si dela ogledate na eni izmed razstav, ki se bodo zvrstile do prihodnjega avgusta ter da med vsemi darovanimi umetninami izberete tisto, ki bo polepšala vaš dom ali kak drug prostor. Sredstva, ki se bodo na ta način zbrala, bodo namenjena pomoči družinam v stiski.

UDELEŽENCI 28. KOLONIJE UMETNIKI ZA KARITAS

Alda GRUDINA

Ana MARAŽ

Matjaž MAUSER

Žiga OKORN

Miha PERČIČ

Jasmina ROJC

Blaž ROSA

Adel SEYOUN

Andreja SRNA

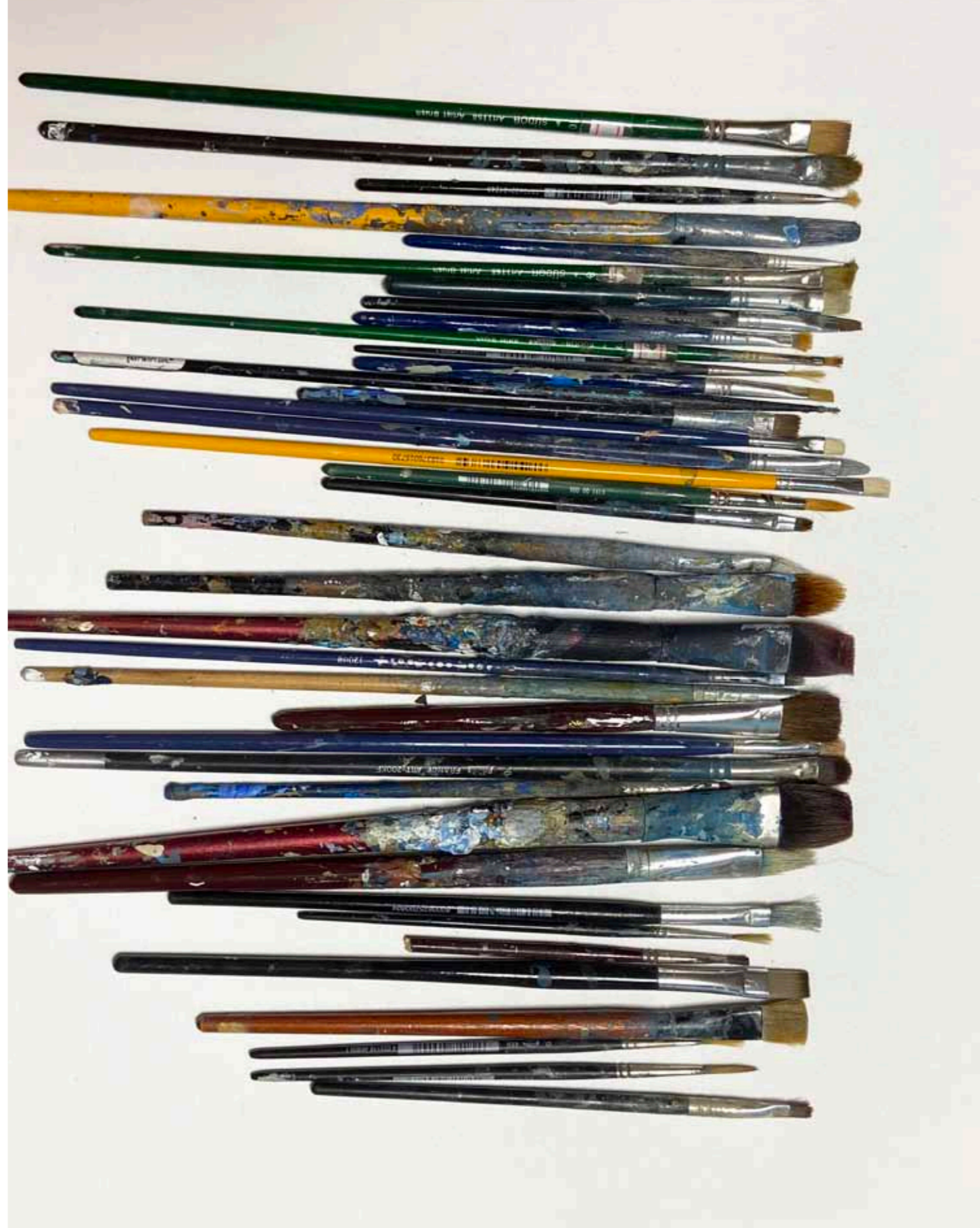
Metka VOVK MAUSER

Sinji vrh je nadvse slikovit in zanimiv kraj. Menda je tu vzgonsko silo proučeval celo sam Leonardo da Vinci. Krožijo tudi zgodbe, da je v dolini bilo nekoč morje in da so na bližnjem Čavnu še vedno železni privezi za čolne. Kakorkoli že, v tem mirnem, slikovitem okolju je nastalo že nešteto likovnih umetnin, saj na kolonijah, delavnicah in simpozijih, ki se tu odvijajo kroži izjemna ustvarjalna energija, ki je kot vzgonska moč za realizacijo najrazličnejših idej. In letos je bilo tu ponovno »morje«, da smo lahko po njem zapluli. Geslo letošnje mednarodne likovne kolonije Umetniki za karitas se namreč glasi »Skupaj v istem čolnu«. Navezuje se na besede papeža Frančiška, s katerimi nas je opogumljal ob začetku epidemije. A geslo je tisto, ki je lahko vselej aktualno. Čeprav se morda ne zavedamo, smo vendarle vsi na istem čolnu. Katastrofa na drugem koncu sveta, lahko postane tudi naša katastrofa. Posledice vsekakor čutimo posredno ali neposredno. Čoln, ki pljuje skozi prostor in čas, na njem pa pogumni in krhki, tisti, ki vedo za smer in izgubljeni. Vsi smo v sobivanju in da bomo lahko nadaljevali pot, da nam bo lepše, da se bomo bolje počutili drug z drugim, moramo povezovati moči. Le tako lahko pridemo do cilja.

Umetniki, ki so na 28. koloniji Umetniki za karitas sedli v čoln, so namesto vesel prijeli za čopiče in ustvarjali dela, ki bodo delovala kot »rešilni jopiči« za družine v stiski. Nekateri so vizualizirali geslo, zanj iskali različne likovno-formalne in tehnično izvedbene načine, drugi so sledi motivom, ki so jih sami izbrali. A vsi so ustvarjali z enakim – dobrim namenom. Vsi so se zavedali, da lahko umetnost lajša stiske, da pa daje tudi krila našim mislim in idejam, smisel našemu vsakdanjiku in njegovi rutini, da vleče človeka iz apatije v lepši svet. Tega se moramo zavedati prav vsi, ne le umetniki, ki gredo prvi v akcijo.

Vsi imamo priložnost, vsak svojo. Vsak veslaj šteje, vsak rešilni jopič je dobrodošel.

Anamarija Stibilj Šajn

Alda GRUDINA
Oljčnik
olje na platnu, 2022, 60 x 80 cm

ALDA GRUDINA

Alda Grudina je sicer diplomirana medicinska sestra, a se s predanostjo posveča tudi slikarstvu. Likovna znanja osvaja ob podpori različnih mentorjev in do pomembnih spoznanj prihaja tudi na osnovi lastne raziskovalnosti in zavzetosti. Je predsednica Društva briških likovnih ustvarjalcev Dablo. Udeležuje se številnih ex temporov in drugih delovnih srečanj likovnih ustvarjalcev.

Likovna govorica Alde Grudina je sad raziskovanj, eksperimentiranja in spreminjanj. Avtorica ostaja subtilno odzivna za različne motive, načine in pristope reševanja likovne problematike. Tokrat se je odločila za krajinske motive, na katere je še posebej čustveno vezana. Na eni izmed slikarskih platen je zaživel oljčnik, na drugem se je posvetila vinski trti. Čeprav so jo likovno interpretativna pota vodila v refleksijo resničnosti, je svojim videnjem dodala tudi izraz osebnih občutij in nastal je liričen prizor, odet v poetičen naglas. Panoramsko odprt pogled seže tudi v prostorsko iluzijo. Zakonitosti, po katerih se v kompoziciji vzpostavlja likovni red, zrcalijo princip odnosov v realnosti. Čeprav motiv govori kot celota, ima v njem svojo vlogo vsako drevo posebej. Skupaj z njimi raste tudi simbolika tega drevesa. Avtorica predstavlja barvne in oblikovne variacije iste, nadvse zanimive forme in izpričuje slikovitost narave. Slikarkina poteza pušča premišljeno pozicionirane sledi, vsekakor pa je vzdramljena z njej lastno ekspresijo. Barvni koncept je ubran, prežet s toplimi, zemeljskimi in s svetlobo ožarjenimi toni, vanj pa je vključeno zelenilo krošenj. Oljčnik predstavlja pogled od daleč, pri vinski trti pa se avtorica fokusira na izbran izsek, ki predstavlja oleseneli del rastline v vsej površinski slikovitosti in nazornosti.

Ana MARAŽ
Brez naslova
mešana tehnika, 2022, 42 x 59 cm

ANA MARAŽ

Ana Maraž je znana in priznana slovenska ilustratorka. Leta 2011 je diplomirala na Pedagoški fakulteti v Ljubljani na Oddelku za likovno pedagogiko. Deluje na področju ilustracije, slikarstva in oblikovanja. Je prejemnica več nagrad in priznanj. Njena dela so bila objavljena v publikacijah v Sloveniji, Avstraliji, ZDA in na Japonskem. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSL, Sekcija ilustratorjev) ter Društva likovnih umetnikov Severne Primorske (DLUSP). Kot samozaposlena v kulturi živi in ustvarja v Vipavi.

Ano Maraž navdihuje domače okolje, običajne stvari in vsakdanji predmeti. Pri ustvarjanju daje prednost otroški preprostosti in lastni domišljiji, kar jo vodi v avtorsko prepoznavno artikulacijo podob, ki najpogosteje nastopajo kot ilustracija, z vso zgovornostjo pa nagovarjajo tudi brez besedilne podpore. Anin likovni jezik je izčiščen in elementi pripovednosti so stilizirani do takšne stopnje, da vodijo v znakovnost. Oblikovna reduciranost ni geometrijsko hladna, temveč predstavlja preprostost, podkrepljeno z emotivnostjo. Ana Maraž v procesu avtorskega artikuliranja ohranja prepoznavnost oblik ter dosega njihovo kompleksnost in s tem univerzalnost. Temeljno izrazno sredstvo ji je risba, ki nastopa kot aktivna, oblikotvorna linija. Ustvarjalno potovanje jo vodi do soočanj med črtnimi sledmi in ploskvami, barvni koncept pa je razpet med črno in belo. Pod Sinjim nebom je njena duša vedno radostna, njena ustvarjalnost pa dobi svež akcent. Tokrat je avtorica slikovno ravnino spremenila v prostor mehkih, širokih sledi, s svojsko fakturo, ustvarjenih z akvarelnim tušem, pa tudi ostrejših premočrtnih linij, segmentiranih črt in točkovnih postankov. Vse to predstavlja vodno maso, na katero je postavila majhen čoln. Kot preprosto formo ga je uresničila v kolažni tehniki in z njim zaplula h geslu kolonije.

»Likovna kolonija omogoča odmik od ustaljenih rutin in vsakodnevnega vrveža, ko se lahko posvetiš samo ustvarjanju. Prav tako je to poseben čas spoznavanja ostalih umetnikov, njihovega poteka dela, deljenja mnenj, pristopov in sproščenega druženja. Zaradi vsega omenjenega ter gostoljubja organizatorjev in gostiteljev, mi bo kolonija Umetniki za karitas ostala v lepem spominu. Upam, da bodo nastala dela na Sinjem vrhu širila dobro vzdušje v katerem so nastala in hkrati z izkupičkom pomagala tistim, ki pomoč potrebujejo.«

Matjaž MAUSER
Zgodba o drevesu I.
akril na platnu, 2022, 60 x 80 cm

MATJAŽ MAUSER

Matjaž Mauser se je likovno izobraževal na Pedagoški akademiji v Ljubljani, pa tudi na številnih likovnih delavnicah in kolonijah. Ob slikanju se ukvarja tudi z oblikovanjem, restavriranjem, varovanjem etnološke in obnavljanjem arhitekturne dediščine svojega bivalnega okolja v Dupljah pri Naklem. Obnovil je dupljsko graščino, raziskoval njeno zgodovino in poskrbel za postavitev etnološke zbirke. Skrbi za prireditveni in razstavni program galerije, ki deluje v graščini.

Slikarstvo Matjaža Mauserja se je vedno navezovalo na krajinsko izkustvo, ki ga je osebno likovno ovrednotil in ekspresivno izživel. Pred leti je avtor svoj ustvarjalni fokus usmeril na drevesa in nastajati je začel cikel slik z naslovom Zgodba o drevesu. Tudi na Sinjem vrhu je vanj »posadil« izbrane motivne elemente. Nova drevesa je artikuliral v »starem« slogu. Čeprav jih občuduje in ima do njih posebno afiniteto, jih ne prezentira z zrcalnim povzemanjem oblik, temveč jih filtrira skozi likovno in emotivno podoživljanje. Temeljno gibalno odmika v lasten svet mu predstavlja čvrsta, tekoča, široka, ekspresivno vzdrumljena in s svojsko fakturo zaznamovana sled. Z njo motivno izhodišče očisti mimetičnih primesi in ga odločno zajame v temeljnih sestavinah. Drevo raste v shematičnem prikazu in doživlja vedno nove variacije, a njegovo bistvo ostaja prepoznavno. Narava slikarju razpira bogato barvno paletu, a njene vrednosti osebno naglasi, jih rahlo potemni ter jih vodi v slikovite in dramsko napete dialoge. S principom plastenja dosega dodatno koloristično moč in posebno, nekoliko skrivnostno atmosferičnost. Princip artikulacije slikovnega polja, kot spoja bolj ali manj jasnih barvnih ploskev, zajame tako akterje dogajanja kot ozadje. Matjaž Mauser bistveni element narave vodi po interpretativni poti vse večje avtonomnosti slikovne strukture ter ga iz primarnega ekosistema naseljuje tudi v sfere simbolnega.

»Z ženo (Metka Mauser) se ob tej priliki zahvaljujema za odlično organizirano kolonijo. Vse je potekalo tako kot je bilo načrtovano. Nimava nobenih pripomb, zelo prijetno je bilo bivanje v prečudovitem okolju z odlično nastanitvijo in vrhunsko postrežbo s strani gostitelja. Pohvaliti morava tudi odlične delovne pogoje v ateljeju, kjer je bil na razpolago morebitno manjkajoči material in ves čas tudi strokovna pomoč. Ne nazadnje pa super udeleženci s katerimi smo se odlično razumeli. Na trenutke sva imela občutek, da smo kot ena velika likovna družina. To je bila za naju ena boljših kolonij. Še enkrat hvala za povabilo.«

Žiga OKORN
Pogled
olje na platnu, 2022, 50 x 50 cm

ŽIGA OKORN

Žiga Okorn se je rodil v Ljubljani, kjer tudi živi in ustvarja. Leta 1991 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Od leta 1994 deluje kot svobodni umetnik. Je soavtor prenove nekdanjih vojaških zaporov v mladinski hotel Celica in avtor ene od celic. S skupino Sestava je dejaven v vrsti strokovno-civilnih pobud. Ukvarja se še z oblikovanjem in postavljanjem razstav, ilustracijo, fotografijo in notranjim oblikovanjem. Od leta 1991 svoja slikarska dela, akvarele, risbe in kipe redno razstavlja doma in v tujini.

Slikar in oblikovalec Žiga Okorn ni človek kolonij. Najraje ustvarja v intimi svojega ateljejskega prostora. Na Sinjem vrhu je bil prvič, vesel, saj mu veliko pomeni ustvarjati umetnost na specifični lokaciji. Prav ta je zaigrala na njegove čuteče strune, mu na široko odprla panoramske poglede proti dolini in ga vodila k likovno-vizualni uresničitvi. Avtor je z odločno potezo brisal podrobnosti in ustvarjal prepričljiv pogled, v katerem je izrazil zanimanje za krajinsko tektoniko ter podal temeljne poteze njenega obraza. Z uporabo zračne perspektive je dvodimenzionalno polje odprl v prostorsko iluzijo. Dokazal je, da je odličen kolorist, ki znotraj pastelne, žlahtne palete oljnih barv razpira občutene tonske gradacije in snuje žlahtne nianse. Njegova poteza je neposredna in odločna, na slikovno polje pa vstopi kot nosilka najbolj intimnih občutij in doživetij krajinskega izkustva. Avtor s slikarsko živostjo in s karakterno raznolikimi nanosi, ki velikokrat premorejo bogate impaste, dosega vibrantnost barv. Nanosi prinašajo občutenje motiva kot vzgon likovne substance in njeno ritmično ubrano nizanje in »valovanje«. Žiga Okorn z barvami dosega tudi specifično svetlobno in atmosfersko vzdušje, s horizontalno kompozicijsko zasnovo pa stanje posebne umirjenosti. Njegovi deli Skupaj in V čolnu pa sta razkrili akvarelno mojstrstvo, prvinskost in izjemno prefinjenost pri iskanju bistvenega.

»Tokrat je bila kolonija res kratka a zato toliko bolj intenzivna. Vreme je postreglo v prvem dnevu po dežju z izjemnimi pogledi proti morju in se s silovito nevihto poslovilo zadnji dan.

Vremenu podobno smo prve dni uživali v ustvarjalnem miru in v izjemnem gostoljubju družine Vidmar, kolonija pa se je zaključila z burnim vzdušjem, obiskovalci in sodelujočimi.

Z veseljem sem sodeloval in bil vesel, da se je že prvi dan prodal en akvarel, saj je izkupiček za pomoč vendarle osrednji smisel kolonije. Hvala organizatorjem in gostiteljem!«

Miha PERČIČ
Skupaj na istem čolnu, 13.00, 19. 8. 2022
 visoki tisk, linorez, 2022, 100 x 80 cm

MIHA PERČIČ

Miha Perčič je rojen leta 1972 v Kranju. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je diplomiral leta 1997. Leta 2002 je končal podiplomski študij grafike, pri prof. Branku Suhyju in si pridobil naziv magister likovnih umetnosti. Za svoje delo je prejel že več nagrad in priznanj. Dela kot samostojni kulturni delavec. Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU).

Miha Perčič s predanostjo in vedoželjnostjo deluje v grafičnem mediju. Neutrudno preizkuša izrazne možnosti tako konvencionalnih kot nekonvencionalnih grafičnih tehnik. Blizu mu je eksperimentiranje ter kombinacija grafičnih in slikarskih tehnik oz. tudi takrat, ko nastopi v slikarski drži, prisega na grafični pristop. Slikarsko platno je pogost nosilec njegovega likovnega zapisa – odtisa, za katerega uporablja akrilne barve, za matrico pa pogosto izbere valovito lepenko. Z leti ustvarjanja je na široko razprl izrazne možnosti različnih grafičnih tehnik, svoj likovni svet pa izčistil in izoblikoval docela samosvoj, dobro prepoznaven osebni likovni rokopis. Motive podaja v izrazito reducirani obliki, ki seže vse do znakovnosti. V tem »slogu« so nastajala tudi njegova sinjevrška dela. Njihove kompozicije avtor gradi uravnoteženo. Sestavlja jih iz geometrijsko zasnovanih, barvno intenzivnih ploskev. Te imajo poseben karakter. Trepetajo namreč v edinstveni, bogati mikrostrukturalnosti, pogojeni z odtisom matrice. Na slikovnem polju se srečujeta obliki pravokotnika in kroga. Čeprav sta izrazito simbolni, saj predstavljata zemeljsko in nebeško sfero, pa gledalca vodita v doživljanje realnih vsebinskih izhodišč, ki asociirajo na morje in sonce. To še dodatno potrjuje stilizirana jadrnica, ki zapluje po morski gladini, v sončevi krogli pa se porajajo križne zasnove in žarkaste linije, v katerih lahko ugledamo tudi simbol krščanstva in Karitasa.

»Hvaležen in vesel sem, da sem lahko sodeloval na letošnji koloniji Umetniki za karitas.

Letos praznujem dva jubileja, dvajset let uspešno zaključenega podiplomskega študija na grafični specialki ALU v Ljubljani, sam pa okroglih petdeset let. Zato si udeležbo na koloniji štejem v posebno čast.

Na Sinjem vrhu sem se srečal in spoznal z ostalimi sodelujočimi umetniki. Ustvarjali smo v čudovitem kraju in vzdušju. Družina Vidmar pa je lepo skrbela za nas. Hvaležen!

Upam, da bodo nastale umetnine čimprej prodane in bo namen kolonije dosežen.«

Jasmina ROJC
Ženski akt I.
svinčnik, tuš, 2019, 33 x 23 cm

JASMINA ROJC

Jasmina Rojc se je rodila leta 1988. Po opravljenem srednješolskem izobraževanju na Umetniški gimnaziji v Novi Gorici, je študij nadaljevala na Accademii di Belle Arti v Benetkah, kjer je iz slikarstva diplomirala leta 2012, leta 2015 pa je zaključila tudi magistrski študij. Živi in ustvarja v Zaloščah, z razstavami pa je prisotna v domačem in mednarodnem prostoru.

Jasmina Rojc se je na začetku ustvarjalne poti, inspirirana od beneškega ambienta, posvečala motivu stopnišč. Iluzonistično poglobljeni prostori so bili sofisticirano predstavljeni, oblikovno in barvno dovršeni ter svetlobno zanimivi. Nato je nastopilo obdobje, ko je avtorica dala duška barvi in gesti. Z njima je ustvarjala ekspresivno abstraktna videnja notranje, osebno občutene, intimne pokrajine. Vizualiziranju primarnega, naravnega in duhovnega, tako v sebi kot v umetnosti, ostaja še vedno zvesta. Čeprav slika iz sebe, je v teh zapisih zaznati ambientalne in temporalne danosti primorskega ambienta. Ob tovrstnih slikah v olju pa v najnovejšem ustvarjalnem obdobju nastajajo tudi risbe ženskih in moških aktov. Spodbujene so bile z obiskom Sikstinske kapele. Ustvarjene so v tehniki tuša in svinčnika na papirju. Figure so utelešene z risbo kot najbolj elementarnim sredstvom izražanja, z aktivno, kaligrafsko tekočo, karakterno raznoliko in ekspresivno izživeto sledjo. Izrazno močni in likovno prepričljivi so tako obrazi kot telesa. Potrjujejo slikarkino obvladovanje anatomije in kontraposta, sposobnost pogleda v edinstveno notranje stanje figuralnega lika, razkrivajo pa tudi čar in moč prvinskih, necenzuriranih risarskih sledi. V razstavnem izboru so ženske figure v različnih položajih. Predstavljene so kot izvorni in sestavni del narave ter izražajo intimne pripovedi z univerzalno sporočilnostjo.

»Letos sem se prvič udeležila likovne kolonije na Sinjem vrhu. Nagovorila me je dobrodelnost. Okolje je bilo zelo navdihujoče, prav zaradi prekrasnega razgleda nad Vipavsko dolino in dobre družbe.«

Blaž ROSA
Plima
 digitalna ilustracija, 2022, 40 x 50 cm

BLAŽ ROSA

Blaž Rosa, rojen leta 1983, je iz Podnanosa, živi pa na Planini nad Ajdovščino. Po končani srednji šoli oblikovanja in fotografije v Ljubljani in diplomski na Naravoslovno tehnični fakulteti – smer grafična tehnika, se pridruži butični primorski kreativni agenciji Markacija, kjer deluje kot oblikovalec in art direktor. Pri oblikovanju se zavzema za multidisciplinarnost. Je tudi mentor dijakom SŠOF in študentom NTFOT ter predavatelj na izobraževanjih in delavnicah.

Blaž Rosa je senzibilen opazovalec in ustvarjalec zgodb o prostoru, razpetem med Vipavsko dolino in Krasom, kateremu pripada in ga v vsej specifični čuti v svojih osebnih globinah. V njem išče primarno in tisto, kar govori o načinu življenja naših prednikov, o njihovem delu, navadah in običajih. Posveča se tako naravi kot arhitekturni krajini. V vsebinah njegovih del je prisoten genius loci, utripa pa tudi genius saeculi, ki predstavlja duh naše kulture in njenega izročila ter vodi v zavedanje in prenašanje vrednot. Njegova pripovedno-izpovedna dela pripadajo področju grafike in ilustracije. Pri ustvarjanju ga zanimajo čisti likovni elementi, kot so ploskve, linije, strukture in vzpostavljanje uravnoteženih kompozicijskih celot. Svoj pogled namenja skrbno izbranim izsekom, pomenljivim v drobnih detajlih. Iz običajnosti naredi posebne, simpatične in slikovite digitalne ilustracije, uresničene na malih, intimnih formatih. Kljub majhnosti in vsakdanjim elementom resničnosti, iz katerih so oblikovane kompozicije, so v njih zajeta globoka in pomenljiva sporočila. Na Sinjem vrhu sta nastali deli z naslovom Plima in Mačje. V slednji se črna dama sprehaja po rdeči preprogi, položeni med tipično primorsko arhitekturno kuliso, nad katero sveti rdeča luna. Plima pa nas vodi k morju, v prostor, zasnovan kot geometrijski konstrukt ploskev in linij, ki ga preletavajo galebi.

»Sinje lepo, sinji ljudje, sinji namen, Sinji vrh.«

Adel SEYUN
Moja pisava I.
akril na platnu, 2022, 60 x 80 cm

ADEL SEYOUN

Adel Seyoun se je rodil leta 1956 v Bagdadu (Irak). Tam je na Inštitutu za upodabljačo umetnost diplomiral iz grafike. Študij je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Sarajevu, kjer je diplomiral leta 1982. Življenjska pot ga je pripeljala v Slovenijo, kjer si je ustvaril družino, v kraju Rodež pri Desklah pa dom z ateljejem. Razstavno je aktiven tako v Sloveniji kot v mednarodnem prostoru ter sodeluje na pomembnih delovnih srečanjih likovnih ustvarjalcev. Za svoje delo je bil večkrat nagradjen.

Za akademskega slikarja, grafika in kiparja Adela Seyouna je bogato kulturno življenje njegovega rodnega ambienta še vedno inspirativni in sugestivni vir za likovno ustvarjanje. Čutni domišljiji Orienta pridružuje veliko bolj racionalno utemeljeno miselnost Zahoda ter iz simbioze kontrastov snuje avtorsko izviren svet, v katerem bivajo domišljija, igrivost, živopisanost, magičnost, dekorativnost in estetska ubranost. Seyounove likovne zgodbe piše živa, lahkotna, gibka, kaligrafsko tekoča poteza, ki prinaša oblike, ploskve in barve. Z njo izrisuje drobna znakovna znamenja, ki jih pogosto povezuje v vzorce estetske popolnosti, v svojstvene ornamentalne oblike. V brbotanju detajlov so zajete tako prvobitne oblike življenja kot tudi vizualni prebliski na ročno tkane tapiserije. V njih pa so prisotne tudi asociacije na arabsko pisavo. Slednja skozi tekočo slikarjevo potezo doživlja metamorfoze v izraziti avtorski smeri. Postaja samosvoja, njegova in daje tudi naslov najnovejšemu ciklu Seyounovih del. Moja pisava je skrivnostna, saj njeno sporočilo ni berljivo oziroma razumljivo. Je le sled čudovitih linij, povezanih v svojstvene, gibke oblike, ki dominirajo na strukturalno naglašeni, barviti slikovni ploskvi. Ta asociira na stare zidove, prinaša barvitost kulturološko zaznamovane barvne palete ter bogastvo in trepetavost strukturalno vznesene slikovne površine.

»Veselilo me je druženje z vsemi vami in seveda predvsem z umetniki, ki so prav tako sodelovali v koloniji. Druženje z ostalimi umetniki je lepo doživetje, saj se s tem sklepa nova poznanstva in deli izkušnje. Najlepši dar, katerega sem prejel s strani Boga je slikarstvo, katerega lahko predstavljam vsem ljudem. Veseli me, da s svojim delom lahko v koloniji kot je kolonija Umetniki za karitas pomagam ljudem v stiski. Predvsem pa bi se zahvalil vam za povabilo ter družini Vidmar, ki imajo v lasti Penzion Sinji vrh za prijetno gostoljubje.«

Andreja SRNA
Kar nam je dano
olje na platnu, 2022, 100 x 120 cm

ANDREJA SRNA

Andreja Srna je diplomirala in magistrirala na slikarskem oddelku Akademije za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V času magistrskega študija je pomembna znanja in izkušnje pridobila na izmenjavi na National College of Art and Design v Dublinu. Posveča se različnim področjem likovnega ustvarjanja, najpogosteje pa slika v oljni in akrilni tehniki.

Andreja Srna v likovno-vizualno govorico senzibilno prenaša svoja videnja, doživljanja, čutenja, brska po spominih in sega med podobe, ki so se uskladičile v njena podzavestna stanja. Navdihujejo jo narava, pa tudi urbani prostori s svojo arhitekturno dediščino, z zgodovino, s slikovitostjo in kulturološko pogojeno specifikjo. Veliko je ustvarjalnih impulzov, katerim sledi, pri tem pa ostaja zvesta sebi. V likovnem smislu se to odraža kot dialog med izraznostjo barve in risbe. Vsaki izmed njiju dodeljuje svojo vlogo, hkrati pa ju postavlja v soodvisen odnos. Andrejo zanima tudi človek, in to v najzahtevnejši – portretni podobi. Za kolonijo je naslikala portret deklice, ki je nastal po resničnem modelu. Na sliki, kjer z odlično barvno modelacijo v žlahtni tehniki olja na platno zaživi podoba deklice, odzvanjata dva avtoričina cikla iz preteklih let, in sicer Portreti otroških sanj in Odsevi. Slikarka je sledila zunanjim potezom deklice, njenemu obrazu, telesu, drži ter odkrivala njeno notranjo otroško pristnost in radoživost. Čeprav ima portretiranka osrednjo vlogo pa je, vsebinsko in likovno, prav tako pomembno ozadje. Na njem so vzpostavljeni prizori, ki govorijo o življenju deklice, kaj vse ji je že bilo dano, koliko skrbi je bila deležna, kam vse so jo peljali, predvsem pa, kako jo z ljubeznijo vodijo v ta svet, da bi se v njem dobro zakoreninila in bi lahko boljše rastla. V prizorih samih pa se razrašča eksaktna, tekoča in oblikotvorna risba.

»V čast mi je sodelovati pri takem humanitarnem gibanju. Vesela sem priložnosti, da lahko dodam tudi kanček sebe in s tem pripomorem k projektu, ki pomenijo veliko. Želim si, da bi moje delo prispevalo tako k dobroti projekta, kot sporočilnosti same razstave.«

Metka VOVK MAUSER
Pogled skozi okno
akril na platnu, 2022, 60 x 80 cm

METKA VOVK MAUSER

Metka Vovk Mauser je po poklicu likovna pedagoginja. Pred dvema desetletjema in pol jo je v aktivnem življenju zaustavila zdravstvena preizkušnja, a kljub temu ostaja pozitivno naravnana in ustvarjalna. Medija njenega izražanja sta predvsem slikarstvo in keramika. S soprogom Matjažem Mauserjem živita v Graščini Duplje pri Naklem in vodita razstavno dejavnost ter skrbita za kulturni utrip in estetiko čudovite graščine.

Na kreativno raznoliki poti Metke Vovk Mauser je vseskozi prisotna njena likovna in človeška senzibiliteta. V njenih delih ima pomembno vlogo krajinska tematika, ob njej pa najpogosteje obravnava figuralne vsebine, predvsem ženski lik, ali pa svojevrstne figure, uresničene v keramičnem mediju. Njeno ustvarjanje izhaja iz konkretnih pogledov, a je vselej podrejeno procesu subjektivnega likovnega osmišljanja in ponotranjanja. Tako kombinira realistično z osebnim, ekspresionističnim. Dela, v nenehnih soočanjih med zunanjim in notranjim, zazvenijo kot likovna harmonija, ki premore tudi sozvočje z izvirnim izrazom narave. Avtorica izbira likovna izrazna sredstva, načine in pristope, ki so skladni s tistim, kar predstavlja subtilno zaznavanje narave, človeka in življenja nasploh. Na sliki krajinskega izseka z naslovom Pogled skozi okno, ji motiv sam določa kompozicijo in barve. Elementi pripovednosti so vzpostavljeni z odločno, živo slikarsko potezo, s katero avtorica sledi naravnim oblikam. Pot, ki je sicer del resničnosti izbranega prizora, ji omogoča prepričljivo potovanje v prostorsko iluzijo. V barvah je slutiti ambientalno in temporalno zasnovano paleto, ki pridobiva intimne slikarske naglase. Izrazno in izpovedno moč človeškega lika pa je uresničila na sliki Spomin. Figure je podala z avtorsko stilizacijo in redukcijo na bistveno, pri tem pa je ohranila živost in dinamiko drž.

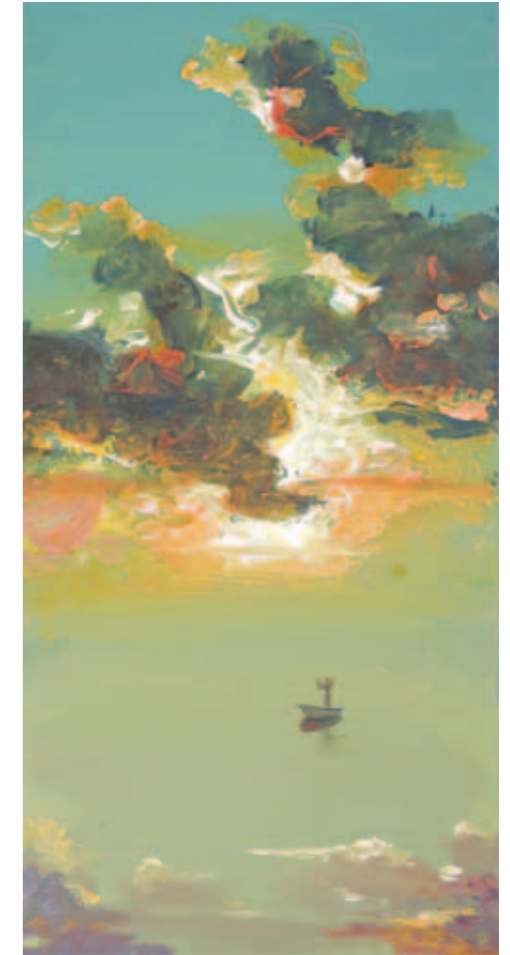
LETOŠNJI DAROVALCI

Udeležencem kolonije so se s svojim likovnim darom letos pridružili naslednji darovalci:

Arkan Al Nawas,
Maša Bersan Mašuk,
Klara Bratina,
Lucijan Bratuš,
Silva Copič,
Majda Čelik (darovala 2 deli Nikolaja Lehrmana),
Leon Furlan,
Vojko Gašperut,
Milena Gregorčič,
Azad Karim,
Silva Karim,
Zdravka Komic,
Andrej Kosič,
Zlatko Krivec,
Petar Lazarevič,
Lidija Lipanje Gruntar,
Oleg Lytvynov,
Silvana Maligoj,
Nikolaj Mašukov,
Janez Ovsec,
Tanja Pina Škufca,
Marija Prelec,
Bogdan Soban,
Pavle Ščurk,
Anamarija Škufca,
Matevž Škufca,
Janez Štros,
Miro Švigelj,
Veljko Toman,
Jožko Vodopivec,
Igor Zimic.

Silva COPIČ
Sem med vami
akril na platnu, 2022, 50 x 70 cm

Nikolaj MAŠUKOV
Brez naslova
akril na platnu, 2022, 100 x 50 cm

Arkan Al Nawas
Brez naslova
mešana tehnika, 2022, 50 x 70 cm

Azad KARIM
Dežela upanja
akril na platnu, 2022, 40 x 50 cm

Silva KARIM
Spomin
akril na platnu, 2019, 60 x 80 cm

Petar Lazarevič
Bohinjsko jezero
akril na platnu, 2022, 80 x 100 cm

Pavle Ščurk
Gozdne impresije
akril na platnu, 2022, 60 x 80 cm

Veljko Toman
Naj gre ta kelih mimo mene
akril na platnu, 2022, 80 x 80 cm

Igor Zimic
Križ
akril na platnu, 2022, 90 x 80 cm

Bogdan Soban
Rojstvo svetlobe
digitalni tisk na platno, 2022, 80 x 60 cm

Janez Ovsec
Narava
akvarel, 2022, 50 x 60 cm

Lucijan Bratuš
SV 1
akril na platnu, 2022, 60 x 80 cm

Žiga OKORN
Pogled
olje na platnu, 2022, 50 x 50 cm

Blaž ROSA
Mačje
digitalna ilustracija, 2022, 40 x 50 cm

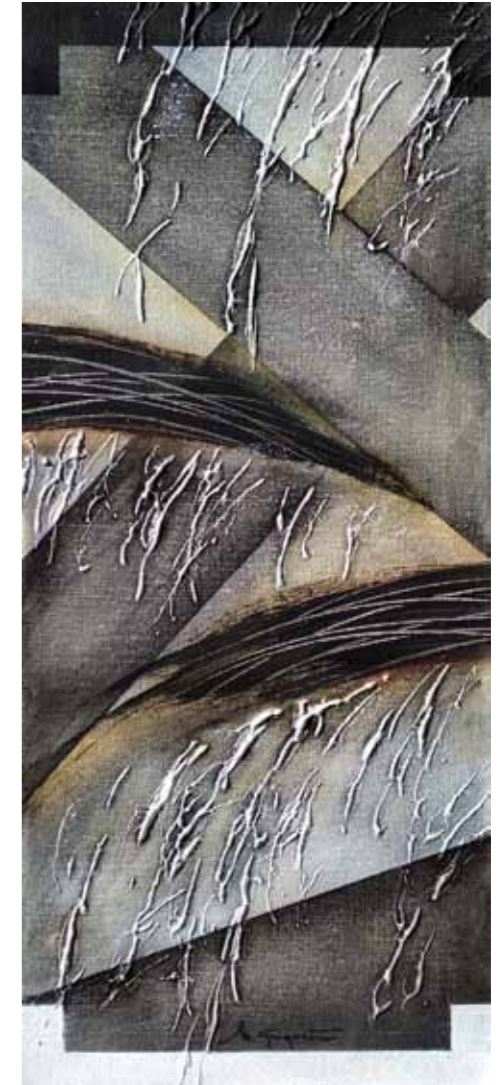
Maša Bersan Mašuk
Brez naslova
akril na platnu, 2022, 80 x 60 cm

Miro Švigelj
Vsi smo v istem čolnu
akril na platnu, 2022, 60 x 70 cm

Janez Štros
Iz cikla Tudi ti si angel
digitalni tisk, 2022, 115 x 95cm

Milena Gregorčič
Linije
akril na platnu, 58 x 25 cm

Ana Maraž idejo, ki se je utrnila na Sinjem vrhu, preлива na papir

Blaž Rosa ustvarja na moderen način - na ekranu ...

Pavle Ščurk se rad udeleži dneva za druženje in tudi daruje svoje delo.

Irma Vidmar vztraja v plemenitem poslanstvu, ki sta ga začela s pokojnim soprogom Hieronimom.

V istem čolnu in pri skupni mizi ...

G. škof Jurij Bizjak nas je počastil s svojim prihodom in predstavil letošnje geslo preko biblijskih ladij.

Miha Perčič v ustvarjalnem procesu ...

Ljudski godec Luka Ovsec je popestril dogajanje ob sklepnem dogodku letošnje kolonije.

Alda Grudina pri ustvarjanju Oljčnika ...

Lucijan Bratuš, zvesti strokovni sodelavec, ki s svojim znanjem pomaga in sodeluje že vseh 28 let

Metka Vovk Mauser na platno slika prebujeni spomin ...

Jožica Ličen, mama in srce kolonije Umetniki za karitas, srečna, da je bila lahko, po letu dni premora, ponovno zraven ...

Ivan Krašna nas je, kot predstavnik Občine Ajdovščina, ki podpira projekt Umetniki za karitas, prišel pozdravit.

Veljko Toman ne zamudi priložnosti, da s svojim talentom in osebnostjo prispeva k prepoznavnosti projekta Umetniki za karitas.

Marjana Plesničar Jezeršek je letos kot koordinatorka projekta tudi povezovala zaključni program

Anamarija Stibilj Šajn je nepogrešljiva s svojo strokovno predstavitevijo udeležencev in njihovega ustvarjanja

Otroci iz Osnovne šole Otlica so pod vodstvom Ivce Vidmar zaigrali zanimivo zgodbico o skupnem čolnu, ki nas je vse nasmejala.

UMETNIKI ZA KARITAS 1995 – 2022

Mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas se, od leta 1995, v avgustu dogaja na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Tisoč metrska gora je postala zbirališče številnih likovnih delavnic, med katerimi je kolonija Umetniki za karitas posebna, saj jo navdihuje dobrodelnost. Karitas vsako leto izbere geslo kolonije, s katerim sporoča o stiskah s katerimi se srečuje in istočasno vabi k solidarnosti.

Med likovnimi umetniki je kolonija priljubljena, saj je v 28. katalogih zapisanih kar 219 različnih imen udeležencev ter poleg tega 451 različnih imen darovalcev, ki so prišli iz vseh petih celin. Ustvarili so več kot 3.200 likovnih del, od katerih je že več kot 2.600 našlo lastnike. Izkupiček je bil namenjen različnim projektom pomoči, ki jih Karitas izvaja: družine, otroci, brezdomni, ostareli, bolni, zasvojeni...

Likovna kolonija je prvi del mednarodnega projekta Umetniki za karitas, ki se nadaljuje v potovanje razstav. V vseh teh letih je bilo več kot 370 razstav po Sloveniji, vsako leto v Gorici in Trstu, bili smo dvakrat v Rimu, trikrat v Bruslju, enkrat na Dunaju in v Sarajevu. Lansko leto je razstave še vedno krojila epidemija korona virusa, vendar smo se potrudili, da so slike kljub omejitvam potovale po Sloveniji pa tudi preko meja.

Glavni namen celotnega projekta je druženje umetnikov, darovanje njihovega časa in talenta, pa tudi plemenitenje družbe z umetnostjo in dobrodelnostjo. Poleg tega so razstave, ki potujejo vračilo umetnikom, ki darujejo svoj talent in svoj čas, saj marsikdo med njimi si samostojne razstave na tolikih lokacijah ne more privoščiti.

Geslo »skupaj v istem čolnu« nas opominja, da smo vsi povezani, da tako ali drugače vplivamo drug na drugega in da lahko le s skupnim prizadevanjem premagujemo ovire ter gradimo lepši, boljši svet. Umetniki, ki so se letos pridružili koloniji, so začutili sporočilo teh besed in darovali svoj talent ter svoj čas, da so nastale umetnine, ki bodo, ko bodo zaključile svoje potovanje in našle svojega lastnika, prispevale k pomoči družinam v stiski. Hvala vsakemu izmed njih, da v sodelovanju s Škofijsko karitas Koper skupaj povežemo umetnost in dobrodelnost.

ARTISTI PER LA CARITAS 1995 – 2022

La colonia internazionale Umetniki za karitas (Artisti per la Caritas) si svolge la terza settimana di agosto a Sinji vrh sopra Ajdovščina già dal 1995. Sinji Vrh, posta a un'altitudine di oltre mille metri, e' diventata il luogo di numerose colonie di artisti, tra le quali la colonia Umetniki za karitas e' particolare: si basa sulla carita'. La Caritas ogni anno sceglie un motto per la colonia con il quale informa delle difficoltà della gente e invita alla carita'.

La colonia è popolare tra i artisti della pittura, poiché i 28 cataloghi contengono ben 219 nomi diversi di partecipanti e, inoltre, 451 nomi di donatori provenienti da tutti i cinque continenti.

Hanno creato quasi 3.200 opere d'arte, di cui più di 2.600 hanno già trovato proprietari. Il ricavato era inteso per vari progetti di aiuto: famiglie, bambini, senzatetto, anziani, malati e tossicodipendenti.

La colonia artistica è la prima parte del progetto internazionale Umetniki za karitas. Seconda parte e il

viaggio delle mostre. In tutti questi anni ci sono state più di 370 mostre in Slovenia, ogni anno a Gorizia e Trieste. Due volte siamo stati a Roma, tre volte a Bruxelles, una volta a Vienna e una volta a Sarajevo.

Lo scopo principale dell'intero progetto è quello di socializzazione tra gli artisti, donando il loro tempo e talento, nonché arricchire la società con l'arte e la carità. Le mostre che viaggiano sono anche un ringraziamento agli artisti che regalano il loro tempo e il loro talento, poiché ci sono anche artisti che altrimenti non potrebbero permettersi di allestire una mostra.

Il motto della colonia è "Siamo tutti nella stessa barca" e ci dice chiaramente che siamo tutti collegati l'un l'altro, che possiamo solo insieme superare gli ostacoli e insieme possiamo costruire un mondo migliore e più bello. Gli artisti che hanno partecipato quest'anno hanno fatto proprio il messaggio di queste parole e hanno donato il proprio tempo ed il proprio talento. Hanno realizzato opere d'arte che finiranno il loro viaggio arrivando a proprietari nuovi, ed il ricavato della vendita andrà alle famiglie che si trovano in difficoltà. Ringraziamo sentitamente ognuno degli artisti perché solo con la collaborazione tra loro e la Caritas diocesana di Koper Capodistria si può unire l'arte con la beneficenza.

ARTISTS FOR KARITAS 1995 - 2022

During the third week of August since 1995 the international art colony – Umetniki za karitas (Artists for karitas) has been carried out on Sinji vrh, a spot high above Ajdovščina. The thousand-meter mountain has become a gathering place for numerous art workshops, amongst which Umetniki za karitas is a standout due to its charitable nature. Caritas chooses a slogan for the colony each year. It expresses the struggles it encounters in society and at the same time invites you to join in on charity.

The colony is popular among fine artists, as the 28 catalogs contain as many as 219 different names of participants and 451 names of donors who came from all five continents. They have created almost 3.200 works of art, of which more than 2.600 have already found owners.

The profit was used in different aid projects carried out by Caritas: for families, children, the homeless, the elderly, the sick, addicts... Lately, more and more resources are dedicated to support children and youth.

The Art Colony is the first part of the international project Umetniki za karitas. The second part is the journey of arts exhibitions.

In all these years, there were more than 370 exhibitions in Slovenia. Every year we have an exhibition in Gorizia and in Trieste, we were twice in Rome, three times in Brussels, once in Vienna and once in Sarajevo.

The main purpose of the whole project, which is becoming a movement, is socialization amongst artists by giving their time and talents. In addition enrichment of society with art and charity. On the other hand, the travelling exhibitions are giving back to the artists that have given their talent and time – many of the artists cannot afford their own exhibitions on so many locations.

The saying »together in the same boat« reminds us that we are all connected, that we influence each other in one way or another, and that only by working together can we overcome obstacles and build a better, more beautiful world. The artists who joined the colony this year felt the message of these words and donated their talent and time to create artworks that, when they complete their journey and find their owner, will contribute to helping families in need. Thank you to each and every one of them for bringing art and charity together in collaboration with the Koper »Škofijska Caritas«.

Razstave 2022/2023

- Atelje Sinji vrh
- Dvorec Lanthieri, Vipava
- Galerija Ars, Gorica
- Galerija Družina, Ljubljana
- Galerija Piran
- Frančiškova dvorana na Sveti gori

in drugi kraji, kamor bomo povabljeni.

Stalne razstave:

Škofijska karitas Koper, Ajdovščina
Računovodska hiša Contall, Nova Gorica
Upravna stavba Nove KBM, Ajdovščina
Pastoralni dom Stella Maris, Strunjan

29. mednarodna likovna kolonija

UMETNIKI ZA KARITAS

Sinji vrh, 21. do 25. avgust 2023

Dan za druženje: 24. 8. 2023

Informacije:

Jožica Ličen, +386 41 429 713

e-pošta: jozica.licen@rkcc.si

Marjana Plesničar Jezeršek, +386 31 393 666

e-pošta: marjana.plesnicar@gmail.com

TRR Škofijske karitas Koper

SI56 0475 0000 3155 558, sklic SI00 29019

K uresničitvi lepega in dobrega pomagajo:

- Občini Ajdovščina in Vipava, Galerija Družina
- Hobby&Art, Kranj
- Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo
- Družina Vidmar, nastopajoči, pomočniki, sodelavci, dobrotniki
- Mediji, obiskovalci razstav in kupci likovnih del
- Hvala lepa in Bog lonaj vsem!

Slika na naslovnici: Sinji vrh, avgust 2022

